

धर्मेण स्वार्जितेन सर्वेषां शरणागतानां भावनः सर्वैष्टसाधनं एकोहिस्त्वर्थे ॥ ५ ॥ यथाचराजाकृतकार्यः स्यात् ॥ अहं च अव्ययो धर्मलोपाभाववान् ॥ दीर्घायुस्तपस्तप्त्वा स्व
र्गप्राप्तुयां तथाकुर्वितिशेषः ॥ ६ ॥ किल्बिषात् जीवविपत्तिरूपात् ॥ भव्येन प्रसन्नेन ॥ पुत्रं ज्येष्ठं ॥ ७ ॥ ८ ॥ यत्कृते यत्प्रयोजनाय ॥ तदेव प्रयोजनमाह परलोकहिता
र्थाय परलोकहितरूपप्रयोजनाय ॥ तस्य प्रयोजनस्य ॥ ९ ॥ परलोकहितं प्रयोजनमाह ॥ अयमिति ॥ शरणं रक्षणं ॥ जीवितमात्रेण जीवितप्रदानमात्रेण प्रियमित्यस्य म

त्रातुमर्हसि मांसौम्यधर्मेण मुनिपुंगव ॥ त्रातात्वं हिनरश्रेष्ठ सर्वेषां त्वंहि भावनः ॥ ५ ॥ राजाचकृतकार्यः स्यादहं दीर्घायुरव्ययः ॥ स्वर्ग
लोकमुपाश्रीयांतपस्तप्त्वा त्वनुत्तमं ॥ ६ ॥ समेनाथोत्थनाथस्य भवभव्येन चेतसा ॥ पितेव पुत्रं धर्मात्मं स्त्रातुमर्हसि किल्बिषात् ॥ ७ ॥
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा विश्वामित्रो महातपाः ॥ सांत्वयित्वा बहुविधं पुत्रानि दमुवाच ह ॥ ८ ॥ यत्कृते पितरः पुत्रान् जनयन्ति शुभार्थिनः ॥
परलोकहितार्थाय तस्य कालो यमागतः ॥ ९ ॥ अयं मुनि सुतो बालो मत्तः शरणमिच्छति ॥ अस्य जीवितमात्रेण प्रियं कुरुत पुत्रकाः
॥ १० ॥ सर्वे सुरुत कर्माणि सर्वे धर्मपरायणाः ॥ पशुभूतानरेन्द्रस्य तृप्तिमग्नेः प्रयच्छत ॥ ११ ॥ नाथवांश्च श्रुनः शेषो यज्ञश्चाविघ्नतो
भवेत् ॥ देवतास्तर्पिताश्च स्युर्मम चापि कृतं वचः ॥ १२ ॥ मुनेस्तद्वचनं श्रुत्वा मधुच्छंदादयः सुताः ॥ साभिमानं नरश्रेष्ठ सलीलमिदमब्रु
वन् ॥ १३ ॥ कथमात्मसुतां हित्वा त्रायसे न्यसुतं विभो ॥ अकार्यमिव पश्यामः श्वमांसमिव भोजने ॥ १४ ॥ ते पांतद्वचनं श्रुत्वा पुत्रा
णां मुनिपुंगवः ॥ क्रोधसंरक्तनयनो व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ १५ ॥

मस्यस्य जीवतो वाक्यकारणादिति स्मृतेः ॥ शुनकवत्परलोकसाधनत्वेन प्रि
यमित्यर्थः ॥ १० ॥ तत्र प्रवृत्त्यर्थं स्तौति ॥ सर्वे इति ॥ पशुभूताः अस्य राज्ञापशुत्वेन ग्रहणादेतत्प्रतिनिधित्वेन पशुभूतानरेन्द्रस्य यज्ञेऽग्नेस्तृप्तिप्रयच्छेत्त्यर्थः ॥ ११ ॥ नाथवा
न्मयारक्षकवान्मम युष्मत्पितुः जीवितो वाक्यकरणात् वचः कृतं भवति ॥ १२ ॥ साभिमानं साहंकारं ॥ सलीलं सपरिहासं ॥ १३ ॥ लोकतः शास्त्रतश्चानुचितानुष्ठानत्वे
दृष्टान्तमाह ॥ श्वमांसमिवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥